

(สำเนา)

เลขรับ ๒๒๔/๒๕๖๓ วันที่ ๑๗ ธ.ค. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาผลกระทบ
เมื่อพระภิกษุหรือนักบวชในพระพุทธศาสนาถูกกล่าวหาคดีอาญาจนถูกบังคับให้สึก (สละสมณเพศ)

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ปัจจุบันสังคมไทยเกิดปัญหากรณีพระภิกษุถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญากฎหมายให้อำนาจดุลยพินิจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนมีอำนาจดำเนินการให้พระภิกษุสละสมณเพศได้ หรือในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี ยังไม่แล้วเสร็จ กฎหมายก็ให้อำนาจศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพื่อดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศได้ตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยไม่มีการไต่สวนจากฝ่ายพุทธจักรเสียก่อนว่ามีการทำผิดพระวินัยร่วมด้วยหรือไม่และไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการไต่สวนพิจารณาคดีแต่อย่างใด หากต่อมาปรากฏคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดว่า พระภิกษุผู้เป็นจำเลยมิได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ก็ได้รับการปล่อยตัวไป จากนั้นถ้าประสงค์จะกลับเข้ามาครองผ้ากาสาวพัสตร์ก็ต้องเริ่มเข้าสู่พิธีอุปสมบทใหม่อีกครั้ง ผลกระทบที่เกิดจากกระบวนการทางกฎหมายที่กล่าวมา ย่อมกระทบต่อความมั่นคงของพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่งและอาจเป็นการเปิดช่องให้กลุ่มบุคคลหนึ่งหรือบุคคลใดที่ไม่ประสงค์ดีแจ้งข้อกล่าวหาใส่ร้ายป้ายสีแก่พระภิกษุผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ จนถึงขนาดต้องสละสมณเพศ หรือแม้แต่เป็นข้อกล่าวหาที่ผู้ร้องทุกข์เชื่อว่าเป็นความจริงก็ตาม กระบวนการดังกล่าวก็ดูจะไม่เหมาะสมเท่าที่ควรจะเป็นการบังคับพระภิกษุให้สละสมณเพศก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม โดยขาดหลักความคุ้มครองที่สมควรได้ยึดโยงถึงความเชื่อ ความศรัทธาของประชาชน ซึ่งเป็นความละเอียดอ่อนที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ กลายเป็นปัญหาที่ต้องหาแนวทางเพื่อให้ได้มาซึ่งกระบวนการยุติธรรมที่เหมาะสมและเป็นธรรม นำมาซึ่งประโยชน์แห่งการปกครองคณะสงฆ์ นำพาพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

(โปรดพลิก)

